

На основу чланова 19. и 21. Статута Савета за штампу и чланова 15. и 16. Пословника о раду Комисије за жалбе, Комисија за жалбе Савета за штампу у саставу: Стојан Марковић, Вишња Аранђеловић, Ивана Стјеља, Златко Чобовић, Љиљана Смајловић, Невена Кривокапић, Вукашин Обрадовић, Владо Мареш, Вера Дидановић, Драган Ђорђевић и Жељко Бодрожић, на седници одржаној 28.2.2019. године, једногласно доноси

ОДЛУКУ

Текстом “Кад медијски неписмењаковићи злонамјерно манипулишу туђим вијестима”, објављеним 31. јануара 2019. године, портал “Санџачке новине”

1.прекршио је тачку 1 Одељка И (Истинитост извештавања) Кодекса новинара Србије, о обавези новинара да тачно, објективно и благовремено извести о догађајима од интереса за јавност, поштујући право јавности да сазна истину и држећи се основних стандарда новинарске професије,

2.прекршио је и тачку 6 Одељка ИВ (Одговорност новинара), по којој новинар мора да негује етику и културу јавне речи, поштује право на одговор, извињење и исправку и дужан је да благовремено објави одговарајућу исправку.

Комисија је ову одлуку донела одлучујући о жалби Салахудина Фетића. Разматрајући жалбу Усаме Зукорлића на исти текст, Комисија је одлучила да у том случају портал **није прекршио одредбе Кодекса новинара Србије**, јер је објавио Зукорлићев одговор на текст.

Одлука Комисије биће објављена на сајту Савета за штампу (www.savetzastampu.rs) и доступна јавности.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Салахун Фетић и Усаме Зукорлић поднели су одвојене жалбе на исти текст, у којем су, како тврде, изнете неистине и увреде на њихов рачун. Фетић је у жалби навео да је прекршено више тачака из поглавља Истинитост извештавања, затим претпоставка невиности, као и одредба која се односи на обавезу објављивања одговора. Нагласио је да му ни пре објављивања текста, ни након тога, није пружена могућност да саопшти свој став. Истакао је да је исти текст објављен на порталу “Санџачке новине” и на порталу Радиотелевизије Нови Пазар, да је деманти послао и једној и другој редакцији, с тим што га у “Санџачким новинама” нису ни примили, иако је упућен на званичну адресу. Портал је, међутим, касније преузео делове демантија које је објавила РТВНП и у пропратним коментарима поново изнео увреде и неистине.

Усаме Зукорлић је такође у жалби навео да је портал изнео неистине и увреде на његов рачун, чиме је прекршено више тачака из поглавља Истинитост извештавања. Осим тога, како је

истакао, није му пружена могућност да одговори на тврдње из текста, јер га “Санџачке новине” уопште нису контактирале.

У одговору на жалбу, веб уредник Неџад Смаилагић истакао је да је портал објавио одговор на текст, који им је у међувремену доставио Зукорлић. Зукорлић, међутим, тиме није био задовољан, јер деманти није објављен у целини, због чега је о жалби одлучивала Комисија.

Комисија је закључила да текст на који су се Фетић и Зукорлић жалили није објављен у складу са Кодексом новинара Србије, пре свега са правилом да новинар мора да извештава тачно и објективно, у интересу јавности и поштујући стандарде професије. Такође, по мишљењу Комисије одговор који је редакцији упутио Фетић није објављен на одговарајући начин, јер су објављени само његови делови, који су, при том, у истом тексту коментарисани, што је, и по закону, недозвољено. Редакција је свој евентуални одговор на деманти морала да објави накнадно и да тај текст буде јасно одвојен од Фетићевог одговора, који је требало да буде објављен без измена и допуна.

Кад је реч о Зукорлићевом демантију, чланови Комисије закључили да је објављен у делу којим се оповргавају чињенице изнете у тексту. У демантију су, такође, изнете све тврдње наведене и у жалби поднетој Савету за штампу, чиме је подносиоцу жалбе пружена могућност да одговори на, по његовој оцени, нетачне и увредљиве тврдње.

По мишљењу Комисије, уредник нема обавезу да објави сваки одговор у целини и у Закону о јавном информисању и медјима постоји низ одредби о томе у којим случајевима уредник може да не објави одговор или делове одговора. Редакција мора да објави одговор или његов део који се односи на чињенице, али не и делове који се односе на мишљење, а исто важи и за одговор или део одговора који не садржи тврдњу о чињеницама, већ мишљење; У овом случају, по оцени Комисије, изостављени делови одговора не садрже оповргавање чињеница из текста.

Београд,
Председавајући
Стојан Марковић

28.2.2019.